

Sygn. akt I C 425/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marcin Śmigiel**

Protokolant: **Katarzyna Kudzia**

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2016r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa Związku (...) z siedzibą w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.000 złotych (jeden tysiąc złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 157,19 zł od 26 grudnia 2011 do 28 lutego 2015,
- od kwoty 1184,64 zł od 26 września 2012 do 28 lutego 2015,
- od kwoty 1141,83 zł od 01 marca 2015 do 20 kwietnia 2015,
- od kwoty 741,83 zł od 21 kwietnia 2015 do 14 maja 2015,
- od kwoty 541,83 zł od 15 maja 2015 do 26 czerwca 2015,
- od kwoty 341,83 zł od 27 czerwca 2015 do 29 lipca 2015,
- od kwoty 141,83 zł od 30 lipca 2015 do 27 sierpnia 2015,
- od kwoty 1184,64 zł od 26 grudnia 2012 do 27 sierpnia 2015,
- od kwoty 1126,47 zł od 28 sierpnia 2015 do 15 września 2015,
- od kwoty 926,47 zł od 16 września 2015 do 21 października 2015,
- od kwoty 200,75 zł od 22 października 2015 do dnia zapłaty,
- od kwoty 799,25 zł od 26 marca 2013 do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 1.000 zł należności głównej;

III. oddała dalej idące powództwo;

IV. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lutego 2015 r. Związek (...) z siedzibą w W. domagał się wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w którym nakaże się pozwanemu aby zapłacił stronie powodowej kwotę 4.325,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 757,19 zł od dnia 26 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 września 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.199,25 zł od dnia 26 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz koszty zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona wierzytelność jest bezsporna i oczywista, pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonych na podstawie faktur, a wystawionych w oparciu o umowę, kwot. Pozwany nie zapłacił kwoty wynikających z umowy skutkiem czego niniejszy pozew stał się konieczny.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód nakazał pozwanemu D. S., aby zapłacił stronie powodowej łączną kwotę 4.325,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi: co do kwoty 757,19 zł od dnia 26 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 września 2012 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.199,25 zł od dnia 26 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 654,07 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na skutek wniesionego przez pozwanego sprzeciwu postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu. W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu strona powodowa ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 3.325,72 wraz z odsetkami ustawowymi: co do kwoty 157,19 zł od dnia 26 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 września 2012 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 799,256 zł od dnia 26 marca 2013 r., nadto domagała się zasądzenia kosztów sądowych w kwocie 167 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 maja 2015 r. pozwany uznał powództwo co do zasady oraz podniósł zarzut braku powodu do wytoczenia powództwa z uwagi na fakt, iż godził się na dokonanie zapłaty zaległości jednakże wobec ciężkiej sytuacji nie był w stanie spłacić zadłużenia jednorazowo, zobowiązał się jednocześnie do spłaty zaległości w miesięcznych ratach (w chwili wniesienia odpowiedzi na pozew D. S. spłacił 1.800 zł).

W uzasadnieniu przyznał, że zawarł ze stroną powodową w dniu 30 maja 2011 r. umowę określającą warunki płatności wynagrodzenia z tytułu odtwarzania fonogramów i videogramów muzycznych w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej (...) która to umowa trwała do 28 lutego 2013 r. W dalszej części pozwany przyznał że pozostawał w zwłoce z zapłatą kwot: 757, 19 zł, 1.184,64 zł, 1.184,64 zł i 1.199,25 zł to jest łącznej kwoty 4.325,72 zł. Wobec wezwania o zapłatę kierowanego do pozwanego w którym strona powodowa domagała się zapłaty kwoty 5.554,19 zł, a także wobec wezwania kierowanego do pozwanego przez (...) S.A. jako podmiotu przyjmującego zlecenie strony powodowej do dochodzenia roszczenia w kwocie 3.197,68 zł - pozwany podjął próbę ustalenia jaka faktycznie jest kwota zaległości i jaki charakter ma działanie (...) S.A. Obecnie pozwanemu wiadomo, że zapłaty dochodzi strona powodowa. Strona powodowa pierwotnie domagała się zapłaty 5.554,19 zł, w pozwie dochodziła 4.325,72 zł, a następnie ograniczyła żądanie do kwoty 3.325,72 zł przyznając że w dniu 16 kwietnia 2015 r. pozwany wpłacił kwotę 1.000 zł. Zdaniem pozwanego nie polega to na prawdzie bowiem pozwany do tego dnia wpłacił łącznie kwotę 1600 zł, a na dzień 15 maja 2015 r. łącznie kwotę 1.800 zł – wpłaty te zaliczono na poczet należności głównych. Dokonanie w/w zapłaty powoduje, że pozwany winien uiścić stronie powodowej kwotę 2.525,72 zł. Pozwany wskazał że jest w stanie dokonać zapłaty w systemie ratalnym po 200 zł miesięcznie. Uzasadniając powyższe wskazał na swoją trudną sytuację materialną. Na koniec podkreślił, że liczy na to, iż gdy strona powodowa pozna sytuację materialną pozwanego wyrazi zgodę na zawarcie ugody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2011 r. Związek (...) z siedzibą w W. zawarła z pozwanym D. S. umowę generalną której przedmiotem było określenie wysokości oraz warunków płatności wynagrodzenia z tytułu odtwarzania przez użytkownika fonogramów i videogramów muzycznych w oparciu o postanowienia ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. w miejscu prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej. Wynagrodzenie strony ustaliły na kwotę 307,80 zł netto.

Dowód: umowa z dnia 30 maja 2011 r. wraz z załącznikiem k. 28-29

Z tytułu realizacji w/w umowy strona powodowa wystawiła faktury VAT: nr (...) z dnia 7 grudnia 2011 r. na kwotę 757,19 zł z terminem płatności na dzień 25 grudnia 2011 r., nr (...) z dnia 6 września 2012 r. na kwotę 1.184,64 zł z terminem płatności 25 września 2012 r., nr (...) z dnia 7 grudnia 2012 r. na kwotę 1.184,64 zł z terminem płatności na 25 grudnia 2012 r. oraz nr (...). (...) z dnia 7 marca 2013 r. na kwotę 1.199,25 zł z terminem płatności na kwotę 25 marca 2013 r.

Dowód: faktury VAT k. 30-33

Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5.554,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi: co do kwoty 757,19 zł od dnia 25 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 25 września 2012 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.184,64 zł od dnia 25 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, co do kwoty 1.199,25 zł od dnia 25 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 1.228,47 zł od dnia 25 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 34-36

Pismem z dnia 10 września 2014 r. strona powodowa poinformowała pozwanego – w odpowiedzi na propozycję D. S. – o możliwości rozłożenia jego zadłużenia na raty, łącznie na trzy raty, każda w kwocie po 1.542,34 zł płatna do 30 każdego miesiąca, począwszy od września 2014 r. W odpowiedzi na powyższe pozwany, w piśmie z dnia 25 września 2014 r., opisał swoją sytuację materialną i wskazał że nie posiada możliwości spłaty zadłużenia w trzech ratach w kwotach zaproponowanych przez Związek (...).

Dowód: pismo pozwanego z dnia 10 września 2014 r. k. 58 i 58v

Poza zobowiązaniem wobec Związku (...) z siedzibą w W. pozwany posiadał również zadłużenie wobec (...) (...) w O., na dzień 30 stycznia 2014 r. zadłużenie pozwanego wynosiło 13.000 zł tytułem należności głównej oraz odsetki ustawowe w kwocie 5.980 zł (z tytułu zaległości w płatności podatku dochodowego). Decyzją z dnia 5 marca 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. orzekł o rozłożeniu zaległości podatkowej na raty – łącznie na 20 rat.

Dowód: Decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. k. 60-62

Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. (...) S.A. wezwała pozwanego do zawarcia porozumienia w sprawie zadłużenia jakie posiada wobec Związku (...) w kwocie 3.197,68 zł wzywając do zapłaty kwoty w terminie do dnia 25 stycznia 2015 r.

Dowód: wezwanie z dnia 22 stycznia 2015 r. k. 57

Pozwany, przed wszczęciem postępowania i w jego toku, wpłacił tytułem zaległości istniejącej wobec strony powodowej w związku z umową z dnia 30 maja 2011 r. kwoty: w dniu 29 września 2014 r. 200 zł, w dniu 26 października 2014 r. 200 zł, w dniu 20 listopada 2014 r. 200 zł, w dniu 19 stycznia 2015 r. 400 zł, w dniu 28 lutego 2015 r. 200 zł, w dniu 20 kwietnia 2015 r. 400 zł, w dniu 14 maja 2015 r. 200 zł, w dniu 26 czerwca 2015 r. 200 zł, w dniu 29 lipca 2015 r. 200 zł, w dniu 27 sierpnia 2015 r. 200 zł, w dniu 14 września 2015 r. 200 zł, w dniu 21 października 2015 r. 725,72 zł – w każdym z przelewów pozwany wskazywał w tytule przelewu „spłata należności głównej”.

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 63-69, 85-88, 102-105

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części wobec czego Sąd zasądził od pozwanego D. S. na rzecz strony powodowej kwotę 1.000 zł, a dalej idące powództwo oddalił (co do kwoty 2.325,72 zł).

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił wyłącznie w oparciu o dowody z dokumentów mianowicie umowę generalną z dnia 30 maja 2011 r., faktury VAT wystawione przez stronę powodową w związku z realizacją w/w umowy, korespondencję stron wraz z korespondencją firmy (...) S.A. kierowaną do pozwanego, decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. oraz potwierdzenia przelewów dokonanych na rzecz strony powodowej tytułem zaległości w płatności wynagrodzenia w związku z realizacją umowy 30 maja 2011 r.

Bezspornym w sprawie było, że stroną powodową i D. S. łączyła umowa generalna zawarta w dniu 30 maja 2011 r. której przedmiotem było określenie wynagrodzenia i sposobu jego płatności za odtwarzanie przez pozwanego w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej audiogramów i videogramów. Stawkę wynagrodzenia strony określiły na kwotę 307,80 zł netto miesięcznie, w związku z realizacją umowy strona powodowa wystawiła faktury VAT numer: (...) z dnia 7 grudnia 2011 r. na kwotę 757,19 zł z terminem płatności na dzień 25 grudnia 2011 r., nr (...) z dnia 6 września 2012 r. na kwotę 1.184,64 zł z terminem płatności 25 września 2012 r., nr (...) z dnia 7 grudnia 2012 r. na kwotę 1.184,64 zł z terminem płatności na 25 grudnia 2012 r. oraz nr (...) (...) z dnia 7 marca 2013 r. na kwotę 1.199,25 zł z terminem płatności na kwotę 25 marca 2013 r. – pozwany nie uiszczył w/w należności, łączna zaległość z tytułu wynagrodzenia na rzecz strony powodowej na dzień 13 sierpnia 2014 r. wynosiła 5.554,19 zł. Powyższej okoliczności, w toku postępowania sądowego, D. S. nie kwestionował. Co więcej pozwany wyrażał gotowość ugodowego zakończenia sporu do czego jednak nie doszło ze względu na ograniczone możliwości finansowe. W toku postępowania pozwany sukcesywnie regulował zaległości wobec powoda spłacając ostatecznie, z całej kwoty objętej pierwotnym żądaniem pozwu, kwotę 3.325,72 zł.

Na wstępie wskazać należy, że strona powodowa – w związku z uiszczeniem na jej rzecz, jeszcze przed wniesieniem pozwu kwoty 1000 zł (wpłaty dokonane w dniach 29 września 2014 r., 26 października 2014 r., 20 listopada 2014 r. i w dniu 19 stycznia 2015 r.) – w piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2015 r. cofnęła pozew w tej właśnie części. W związku z powyższym oraz w oparciu o art. 355 § 1 k.p.c. zgodnie z którym sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne Sąd postępowanie w tej części umorzył.

Przechodząc do istoty sporu zważyć należy, że z dołączonych do akt sprawy dokumentów, w szczególności potwierdzeń przelewów dokonanych przez D. S., wynika że pozwany zarówno przed zainicjowaniem postępowania sądowego, jak i w jego toku wpłacił łącznie kwotę 3.325,72 zł. I tak część zaległości – 1.000 zł – pozwany uiszczył jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego to jest przed dniem 26 lutego 2015 r. Dalsze kwoty pozwany wpłacał już w toku postępowania sądowego. Pozwany wprawdzie, jak wynika z jego pism procesowych, pozostawał w przekonaniu że spłacił stronie powodowej całość zaległego zobowiązania jednak analiza potwierdzeń przelewów prowadzi do wniosku, że pozwany wpłacił stronie powodowej łącznie kwotę 3.325,72 zł, również przy uwzględnieniu 1.000 zł uiszczonego przed wszczęciem postępowania sądowego. Do odpowiedzi na pozew pozwany bowiem dołączył potwierdzenia przelewów obejmujące zarówno okres przed wszczęciem postępowania, jak i w jego toku. Łączna kwota zadłużenia dochodzonego zgodnie z pierwotnym żądaniem pozwu wynosiła 4.432,72 zł, wobec uiszczenia łącznie tytułem spłaty zaległości kwoty 3.325,72 zł w dalszym ciągu do zapłaty pozostaje kwota 1.000 zł. Z tych względów żądanie pozwu Sąd uwzględnił w części co do kwoty 1.000 zł. Wpłacane przez pozwanego kwoty Sąd zaliczył na poczet najdawniej wymagalnych zobowiązań, pozwany bowiem w tytułach przelewu nie wskazywał na poczet jakich konkretnie zaległości wpłaty są czynione, a jedynie ogólnikowo wskazywał „spłata należności głównej”. Jednocześnie brak informacji na temat tego, aby powód dokonał zaliczenia tych wpłat na poczet należności ubocznych. Kolejne wpłaty zmniejszały więc stopniowo wysokość należności głównej. W związku z powyższym stronie powodowej należały się odsetki ustawowe:

- od kwoty 157,19 zł od dnia 26 grudnia 2011 r. (dzień następujący po terminie zapłaty wynikającym z faktury) do dnia 28 lutego 2015 r. (dzień wpłaty kwoty 200 zł),

- od kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 września 2012 r. do 28 lutego 2015 r.,
- od kwoty 1.141,83 z od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 20 kwietnia 2015 r.,
- od kwoty 741,83 zł od dnia 21 kwietnia 2015 r. do dnia 26 czerwca 2015 r.,
- od kwoty 541,83 zł od dnia 15 maja 2015 r. do dnia 26 czerwca 2015 r.,
- od kwoty 341,83 zł od dnia 27 czerwca 2015 r. do dnia 29 lipca 2015 r.,
- od kwoty 141,83 zł od dnia 30 lipca 2015 r. do dnia 27 sierpnia 2015 r.,
- od kwoty 1.184,64 zł od dnia 26 grudnia 2012 r. do dnia 27 sierpnia 2015 r.,
- od kwoty 1.126,47 zł od dnia 28 sierpnia 2015 r. do dnia 15 września 2015 r.,
- od kwoty 926,47 zł od dnia 16 września 2015 r. do dnia 21 października 2015 r.,
- od kwoty 200,75 zł od dnia 22 października 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 799,25 zł od dnia 26 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie (co do kwoty 2.325,72 zł) Sąd powództwo oddalił. Należy wskazać, że strona powodowa w pismach procesowych i w związku z kolejnymi wpłatami pozwanego, sukcesywnie ograniczała żądanie pozwu. Należy jednak zwrócić uwagę na regulację art. 132 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w toku sprawy adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy oraz radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowody wysłania przesyłką poleconą podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Pełnomocnik strony powodowej konsekwentnie nie doręczał kolejnych posm procesowych pełnomocnikowi pozwanego ani nie przedkładał sądowi dowodów nadania tych pism do pełnomocnika pozwanego. W konsekwencji zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2015 r. zwrócono stronie powodowej pisma procesowe z dnia 29 czerwca 2015 r., 1 października 2015 r. i 30 października 2015 r. W tej sytuacji brak było podstaw do przyjęcia że strona powodowa skutecznie cofnęła żądanie pozwu w związku z czym żądanie w tej części należało oddalić.

Analizując wynik procesu – w części to jest w zakresie kwoty 1.000 zł Sąd żądanie uwzględnił, w zakresie kwoty 2.325,72 zł (uiszczonej na rzecz strony powodowej w trakcie postępowania) Sąd powództwo oddalił, a w części, co do kwoty 1.000 zł, postępowanie w związku ze skutecznym cofnięciem żądania umorzył. Jakkolwiek powód w tej sytuacji w większej części proces przegrał, to biorąc pod uwagę większe poniesione przez niego koszty (uwzględniające opłatę sądową od pozwu) – przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów strony musiały zwrócić sobie wzajemnie zbliżone kwoty. W tej sytuacji Sąd w świetle treści art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone stanął na stanowisku iż istnieją podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów postępowania, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.